

НАЦИОНАЛНА МУЗИКАЛНА АКАДЕМИЯ

„ПРОФ. ПАНЧО ВЛАДИГЕРОВ“

Вокален факултет

Катедра „Класическо пеене“

Ю Тинг

**Вокалното творчество на композитора Лу Ронгю.
Певчески и драматургични изисквания в
главната сопранова партия на Амеи, от
операта "Любовта на Сун Мао Линг"**

Автореферат на дисертационен труд

за присъждане на образователната и научна степен

„ДОКТОР“

по „Музикознание и музикално изкуство“

Професионално направление 8.3. „Музикално и танцово изкуство“

Научен ръководител: **Проф. Д-р Маргарита Баснарова**

София, 2026 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

УВОД.....	3
I. Актуалност и мотивация за избор на темата.....	3
II. Цел, обект и предмет на изследването.....	4
III. Научна насоченост, съдържание и принос на изследването.....	5
IV. Методология и изследователски подход.....	6
ГЛАВА I. Младият композитор Лу Ронгю и неговите вокални произведения.....	7
1.1. Кратка биография на композитора.....	7
1.2. История на вокалните произведения на композитора Лу Ронгю....	8
1.3. Изисквания за интерпретация на вокалните произведения на Лу Ронгю – анализ през призмата на песента „Чиста любов“.....	9
1.4. Тенденции в развитието на стила на вокалните произведения на Лу Ронгю.....	11
ГЛАВА II. Оперните произведения на композитора Лу Ронгю – „Любовта на Сун Мао Линг“.....	13
2.1. Създаване на операта „Любовта на Сун Мао Линг“ и общ преглед на операта.....	13
2.2. Анализ и музикални характеристики на операта „Любовта на Сун Мао Линг“.....	14
2.3. Музиката в „Любовта на Сун Мао Линг“ и нейното взаимодействие с драматичното действие, визуалната среда и	

изграждането на образите	15
2.4. Иновации и развитие в операта „Любовта на Сун Мао Линг“	17
ГЛАВА III. Основните вокални изяви на Амеи. Вокално-драматургичен анализ	19
3.1. Структура и драматична функция на основните вокални изяви на Амеи	19
3.2. Анализ на основните вокални изяви на Амеи в операта „Любовта на Сунмаолин“	21
(1) Дует „Извикай, Амеи, не тъгувай“	21
(2) Ария „Агенго, къде си?“	22
(3) Ария „Приспивна песен“	23
(4) Ария „Аз съм съпруга на червеноармеец“	24
(5) Ария „Тази граната“	25
4.1. Образът на Амеи в сценичното пространство и визуалната конструкция	27
4.2. Символика в сценографията и костюмно-гримьорските решения	28
4.3. Светлинна естетика и изграждане на емоционалната атмосфера	29
4.4. Анализ на актьорското превъплъщение на образа на Амеи — сравнителен преглед на различните версии и обобщение на изпълнителските стилове	29
ЗАКЛЮЧЕНИЕ	31
ПУБЛИКАЦИИ ПО ТЕМАТА НА ДИСЕРТАЦИЯТА	34

УВОД

I. Актуалност и мотивация за избор на темата

През последните години китайската вокална и оперна сцена бележи значително развитие, като на преден план излизат представители на ново поколение композитори, насочени към обновяването на националната музикална традиция чрез съвременни художествени средства. Сред тях особено място заема Лу Ронгю, чието творчество е съсредоточено основно в областта на вокалната музика, националната опера и музикалния театър. Неговите произведения се отличават с ясно изразена патриотична и обществено значима тематика, която заема централно място в художествената му концепция.

Операта „Любовта на Сун Мао Линг“, създадена въз основа на исторически и революционни събития от периода на Китайската гражданска война (1927–1949), представлява едно от най-представителните сценични произведения на композитора. Тя възпява саможертвата, устойчивостта и моралната сила на населението в революционните бази в провинция Фудзиен, като съчетава драматичното съдържание с музикален език, носещ отчетлив местен колорит. Използването на регионален диалект, контрастът между живот и смърт, както и ясно структурираната драматургия придават на операта висока

емоционална въздейственост и художествена цялост.

Централният женски образ – Амеи – е изграден като вокално и драматургично изключително сложен персонаж. Особено място в нейната характеристика заемат соловите арии, сред които арията „Агенго, къде си?“ се утвърждава като едно от най-често изпълняваните произведения в съвременната китайска вокална практика. Съчетанието от разширен диапазон, високи технически изисквания и силно емоционално натоварена драматургична функция превръща тази ария в значим обект за вокално-технически и интерпретационен анализ.

Изборът на темата е мотивиран от необходимостта от систематизирано научно изследване на вокалното творчество на Лу Ронгю и по-специално на певческите и сценичните изисквания към образа на Амеи, които към момента са слабо застъпени в специализираната музикологична и вокално-педагогическа литература.

II. Цел, обект и предмет на изследването

Целта на настоящото изследване е да се анализира вокалното творчество на композитора Лу Ронгю и да се изследва изграждането на образа на героинята Амеи от операта „Любовта на Сун Мао Линг“ в контекста на съвременната китайска национална опера.

Обект на изследването са вокалните произведения на композитора Лу

Ронгю, със специален фокус върху неговото оперно творчество, а предмет на изследването е вокално-драматургичният и изпълнителският анализ на основните вокални изяви на Амеи.

Изследването разглежда творчеството на композитора като представител на т.нар. „неокласическа вокална музика“ – художествено направление, което съчетава традиционните елементи на китайската национална музика с достиженията на съвременната западноевропейска композиционна практика. Този синтез придава на произведенията едновременно национална идентичност и съвременно художествено звучене, което допринася за по-широкото им възприемане от публиката.

III. Научна насоченост, съдържание и принос на изследването

Изследването е структурирано в две основни насочености. В първата се анализират композиционните концепции и стиловите характеристики на вокалното творчество на Лу Ронгю, като се проследяват индивидуалните особености на неговия авторски почерк и мястото му в развитието на съвременната китайска национална музика.

Втората насоченост е фокусирана върху детайлен вокално-драматургичен анализ на основните арии на героинята Амеи от операта „Любовта на Сун Мао Линг“. Чрез анализ на музикалния текст, вокалната линия и драматургичната функция на отделните сцени се

формулират изводи относно спецификата на вокалната техника, интерпретационните стратегии и сценичната реализация на образа.

Резултатите от изследването допринасят за разширяване на научните знания в областта на съвременната китайска национална опера и предлагат практически насоки за изпълнители и вокални педагози, работещи с този репертоар.

IV. Методология и изследователски подход

В хода на изследването са приложени следните методи:

- ① Проучване и анализ на специализирана музикологична и вокално-педагогическа литература.
- ② Музикално-аналитичен анализ на нотния материал.
- ③ Анализ на аудио- и видеозаписи на изпълнения.
- ④ Практически изпълнителски и интерпретационен анализ на избрани арии.

ГЛАВА I. Младият композитор Лу Ронгю и неговите вокални произведения

1.1. Кратка биография на композитора

Лу Ронгю е утвърден китайски композитор, чиято професионална дейност е тясно свързана с културните институции в провинция Фудзиен. След завършването на Музикалния факултет на Сямънския университет (1993), той работи като композитор и музикален ръководител в Художествената трупа на Военната полиция на провинция Фудзиен (от 1996), а от 2003 г. до днес е композитор в Творческия център на Драматичния театър за песни и танци на провинция Фудзиен. Паралелно с това Лу Ронгю заема и редица организационни и професионални позиции в регионални музикални структури, което потвърждава неговото влияние в местната културна среда.

Сред най-значимите му творби се открояват сценични и вокални жанрове (опера, музикална драма, мюзикъл), както и художествени песни. Операта „Любовта на Сун Мао Линг“ е сред представителните му произведения, отличени в рамките на национални програми и фестивали, което допринася за нейното утвърждаване в съвременния китайски оперен репертоар.

1.2. История на вокалните произведения на композитора Лу Ронгю

Вокалното творчество на Лу Ронгю демонстрира жанрово разнообразие, концентрирано основно в три направления: опера, музикална драма / музикален театър и песен. Общ тематичен център в голяма част от произведенията му е т.нар. „червена“ (патриотично-историческа) линия, чрез която се проблематизират паметта, националната идентичност и моралните ценности на общността. Съществен момент е стремежът на композитора да представя подобни теми не единствено чрез „висок“ академичен език, а и посредством по-достъпни сценични форми, което разширява комуникативния радиус на произведенията към по-широка публика.

В този контекст операта „Любовта на Сун Мао Линг“ заема особено място като синтетичен жанр, съчетаващ драматургична линия, регионален културен код и вокално-конструктивна сложност, концентрирана в образа на главната героиня Амеи.

1.3. Изисквания за интерпретация на вокалните произведения на Лу Ронгю – анализ през призмата на песента „Чиста любов“

За правилната интерпретация на вокалните произведения на Лу Ронгю е необходим анализ на текста, стила и музикално-драматичната функция, тъй като вокалната линия в неговите творби често е пряко зависима от съдържателната идея. Песента „Чиста любов“ може да се разглежда като представителен пример за няколко устойчиви характеристики в авторския почерк:

① Лиризм с епически подтекст – дори при патриотична тематика композиторът избягва еднопланов маршов модел и търси „човешката“ перспектива (интимност, топлина, вътрешна убедителност).

② Тясна връзка между дикция и музикална интонация – яснотата на текста и естествената речева интонация са ключови за художествения резултат, което поставя акцент върху артикулацията и смисловите акценти.

③ Динамичен тембров модел – изпълнението предполага контрол на тембровата плътност и акустичната проекция според смисловите кулминации, без излишни „ефекти“, които могат да нарушат внушението за искреност.

④ Регистрова организация и вокална линия – при кулминационни пасажии мелодията често се насочва към зоната на прехода, което изисква

балансирано регистрово управление и стабилна дихателна опора.

Тези характеристики имат пряка приложимост и към оперните сцени на Лу Ронгю, включително към сопрановата партия на Амеи, където лиричното начало често прераства в драматична кулминация, изискваща едновременно техническа устойчивост и психологическа достоверност.

1.4. Тенденции в развитието на стила на вокалните произведения на Лу Ронгю

Анализът на вокалното творчество на Лу Ронгю позволява да се открият няколко основни тенденции:

① Съхраняване на традицията при съвременен език – включване на пентатоника и фолклорни интонационни модели, комбинирани със съвременни хармонични и ритмични средства.

② Межкултурна синтеза – интегриране на техники от западноевропейската композиционна практика (хармония, контрапункт, оркестрационни решения), без загуба на национална идентичност.

③ Регионален колорит и локален код – използване на фолклорни теми и локални звукови маркери от Фудзиен, които придават разпознаваемост и специфична сценична атмосфера.

④ Фокус върху хуманитарни и социални теми – патриотичната линия е съчетана с човешка перспектива, което увеличава емоционалната убедителност и сценичната функционалност на вокалните номера.

В заключение, вокалното творчество на Лу Ронгю оформя ясно разпознаваем авторски профил: синтез между национална традиция и съвременен изказ, с изразен драматургичен потенциал и високи интерпретационни изисквания. Тази основа подготвя аналитичната рамка за следващите глави на изследването, посветени на операта „Любовта на Сун Мао Линг“ и вокално-драматургичната конструкция на образа на

Амен.

ГЛАВА II. Оперните произведения на композитора Лу Ронгю – „Любовта на Сун Мао Линг“

2.1. Създаване на операта „Любовта на Сун Мао Линг“ и общ преглед на операта

Операта „Любовта на Сун Мао Линг“ принадлежи към съвременната китайска национална опера и представя съдбата на обикновените хора в контекста на революционните събития в западната част на провинция Фудзиен. Историческата основа е свързана с битката при Сунмаолин (1934) – ключов епизод преди началото на „Дългият марш“, интерпретиран като символ на героизъм и саможертва.

Либретото е създадено в съавторство (2016–2018) и е изградено върху полеви проучвания в района на Сунмаолин, включително събиране на устни свидетелства и материали за местния културен код на Хака. Този документален подход подпомага културната автентичност на сценичния свят – от детайли в бита и облеклото до ритуали и местна звукова среда.

В драматургичен план операта е организирана около личната история на Амеи, чието многогодишно очакване и вътрешна устойчивост функционират като център на емоционалната перспектива. Чрез нея произведението разгръща темата за любовта, вярата и паметта, превръщайки частната съдба в обобщен образ на колективното преживяване.

2.2. Анализ и музикални характеристики на операта „Любовта на Сун Мао Линг“

Основните персонажи оформят два взаимодействащи пласта:

- интимно-семеен (Амеи – Агенго – свекърва – деца);
- историко-колективен (селяните, бойците, противниковите сили).

Ключовата драматургична ос е двойката Амеи (сопран) и Агенго (тенор), чиито образи са изградени чрез контраст между фронтовата линия и домашния свят. Допълнителен драматургичен двигател е Лин Ацай, чиято лична трансформация достига кулминация чрез саможертва, а фигурата на сляпата свекърва въвежда моралната перспектива на „старите революционни бази“.

Сюжетът проследява последната среща и раздяла, смъртта на Агенго, дългогодишното чакане на Амеи, трагичните загуби в семейството и финалното ритуално почитане на паметта. Така се изгражда драматургичен модел на циклична памет, в който повторяеми действия (напр. шиене на дрехи) функционират като символи на вярност и вътрешна устойчивост.

2.3. Музиката в „Любовта на Сун Мао Линг“ и нейното взаимодействие с драматичното действие, визуалната среда и изграждането на образите

Музикалният език на операта се отличава със синтез между регионални фолклорни елементи, традиционни оперни принципи и съвременни композиционни техники. Това позволява едновременно национална разпознаваемост и модерна сценична динамика.

(1) Регионално-фолклорни източници

Операта интегрира локални интонационни модели и жанрови маркери от средата на Хака. Особено значение има включването на минсийски планински песни и хакски фолклорни балади, които внасят „естествена“ лиричност и психологическа непосредственост. При вокалните сцени на Амеи този пласт има функция на емоционална идентификация – мелодиката усилва темите за копнеж, тъга и морална твърдост.

В колективните сцени се използват елементи от местната инструментална практика „Ши Фан“, която допринася за ритуалност, динамика и драматичен импулс, като обогатява тембровата и ритмичната текстура на спектакъла.

(2) Традиционни структурни модели („банцюан“) и тяхната модернизация

В операта се срещат принципи, свързани с традиционната форма банцюан (фиксиран ритмичен модел и вариационно развитие), които

подпомагат постепенната емоционална трансформация на персонажите. Композиторът ги актуализира чрез модерна хармония и оркестрационни решения, особено в конфликтните и бойни епизоди, където музиката усилва напрежението и драматизма.

(3) Арията като психологически център

Ариите в „Любовта на Сун Мао Линг“ не са само лирични „спирания“, а основен механизъм за разкриване на вътрешния монолог и еволюцията на персонажа. Арията на Амеи „Агенго, къде си?“ функционира като композиционно ядро: тя съчетава народнопесенна мелодика с по-сложна вокална линия, динамична метроритмика и изразителна драматургия. Така се формулират и основните изпълнителски проблеми, разгърнати в следващата глава: диапазон, регистрово единство, дихателна организация и звукова проекция.

(4) Вокални форми и драматургична функция

Операта комбинира арии, дуети и хорови сцени, като всяка форма изпълнява конкретна функция:

- арии структурира вътрешния психологически план;
- дуетите реализират емоционалния конфликт/съгласие (особено в сцените на раздяла);
- хорът представлява колективния „глас“ на общността и създава мащаб и историческа перспектива.

2.4. Иновации и развитие в операта „Любовта на Сун Мао Линг“

В „Любовта на Сун Мао Линг“ музиката е тясно синхронизирана с драматичното действие и визуалната среда. Ритмичните ускорения и темповите промени подкрепят динамиката на сцените, а повтаряемите тематични мотиви функционират като лейтмотивни маркери, свързващи различни епизоди и състояния на персонажите.

Визуалните компоненти (сценография, костюм, осветление) допринасят за музикалната драматургия чрез паралелни „емоционални траектории“ – напр. преходът от топла към студена светлина съответства на промяна в музикалната атмосфера при сцени на раздяла, а символният костюм (червената сватбена рокля) усилва музикалната линия на паметта и ритуала.

Новаторството на произведението се проявява в:

- ① персонализирани тематични мотиви за ключови отношения (Амеи–Агенго), развивани чрез вариации;
- ② музикално възплъщение на етнокултурни символи (локални жанрови кодове);
- ③ модернизация на оперния език чрез синтез между национална интонационност и западноевропейски средства за драматургично напрежение.

Тази естетика подготвя прехода към ГЛАВА III, в която централно място заема вокално-драматургичният анализ на основните изяви на Амеи и конкретните интерпретационни и технически задачи в нейните арии.

ГЛАВА III. Основните вокални изяви на Амеи.

Вокално-драматургичен анализ

Настоящата глава е фокусирана върху анализа на основните вокални изяви на женския персонаж Амеи в националната опера „Любовта на Сун Мао Линг“. Изследването обединява три основни аналитични плана — структурна функция, драматургичен контекст и вокално-техническа система — като предлага обобщен и систематизиран преглед на ключовите арии и ансамблови сцени на героинята.

Тази глава представлява техническото ядро на дисертационния труд и има за цел да разкрие механизмите на вокалното изграждане на образа на Амеи, както и начините, по които композиторът използва вокалното линия като средство за развитие на психологическото напрежение и драматичния конфликт.

3.1. Структура и драматична функция на основните вокални изяви на Амеи

От гледна точка на цялостната драматургична конструкция вокалните изяви на Амеи формират ясна и последователна линия на вокално-драматично развитие, която може да бъде условно разделена на три основни етапа:

лирично-интроспективен етап, етап на конфликтно пробуждане и етап на саможертвено възвисяване.

Тази триделна структура се проявява не само в развитието на сюжета, но и в постепенната трансформация на вокалната линия — чрез разширяване на амбитуса, повишаване на мелодичното напрежение, увеличаване на ритмичната плътност и нарастване на техническата сложност.

Композиторът използва последователно речитативни елементи, лирични арии, лирично-драматични монолози и силно експресивни солови сцени, за да разшири постепенно вокалното пространство на персонажа. В този процес самата вокална техника се превръща в акустичен носител на духовното и психологическо израстване на Амеи.

Сопрановата партия на Амеи е изградена предимно в зоната между средния и високия регистър, което поставя постоянни изисквания към дихателната опора, единството на регистрите и контрола върху резонанса — характеристики, които обединяват всички нейни основни вокални изяви.

3.2. Анализ на основните вокални изяви на Амеи в операта „Любовта на Сунмаолин“

(1) Дует „Извикай, Амеи, не тъгувай“

Дуетът представлява първата значима вокална поява на Амеи и демонстрира ориентацията на композитора към лирична вокална линия, тясно свързана с речевата яснота и емоционалната непосредственост. Сопрановата партия е концентрирана основно в средния регистър и изисква стабилно legato и равномерна дихателна опора.

Основните вокално-технически акценти включват:

- стабилна ниска дихателна опора (*appoggio*), която осигурява равномерно разпределение на въздушния поток и предотвратява тембровата нестабилност в средния регистър;
- балансирано съчетание на гръден и главов резонанс, чрез което се гарантира акустична проходимост и яснота на гласа в дует;
- мелодично изграждане, водено от езиковата интонация, при което вокалната линия следва естествения речеви импулс и съдейства за постигане на естествен и вътрешно съдържан емоционален изказ.

Техническата трудност на дуета не се свързва с екстремни височини, а с уменията за контролирана звукова стабилност и вътрешна лиричност.

(2) Ария „Агенго, къде си?“

-Единство на регистрите и емоционална градация в лиричната ария

Тази ария е централна за изграждането на лиричния образ на Амеи и представлява основна техническа и драматургична опора на цялата опера. Многосекционната форма позволява постепенна емоционална ескалация, реализирана чрез промени в темпото, динамиката и регистровата организация.

Вокално-техническите акценти включват:

- продължителен контрол в зоната на предпреходните и преходните тонове, което изисква стабилна дихателна опора и постоянно темброво изравняване, за да се избегне регистрово „чупене“ и загуба на звукова устойчивост;
- активното използване на техниката *giro* за плавно регистрово преливане, при което спираловидният въздушен поток осигурява темброво преобръщане и единство между средния и високите регистри;
- постепенно темброво уплътняване от меко към по-драматично звучене, реализирано чрез контролирано увеличаване на резонансната концентрация, без форсиране и без нарушаване на вокалната линия;
- предварителна психофизическа подготовка и позиционен резерв преди високите тонове, при които високата позиция се осмисля предварително и се изгражда като естествено продължение на фразата, а не като изолиран технически момент.

Анализът подчертава, че техническата сложност на арията произтича не от отделни височини, а от необходимостта за дългосрочен вокален контрол в условията на емоционална еволюция.

(3) Ария „Приспивна песен“

-Нисък регистър, *mezzo-voce* и вътрешна темброва концентрация

„Приспивна песен“ разкрива най-интимния и вътрешно съсредоточен аспект от образа на Амеи. Вокалната линия е концентрирана в ниския и средния-нисък регистър и се отличава с подчертана мекота и сдържаност.

Основните технически изисквания включват:

- стабилна ниска дихателна опора и икономично управление на въздушния поток, което позволява поддържане на звукова плътност и устойчивост, без излишно напрежение или прекомерно изразходване на въздуха;
- владееене на *mezzo-voce* и полугласова звукова проекция, чрез които се съхранява присъствието на гласа в пространството, без външна динамична демонстративност;
- вътрешно концентриран резонанс и закръглен тембър, осигуряващи мекота, интимност и акустична цялост на звука, особено в ниския и средния регистър;
- прецизно разпределение на дишането в дълги *legato*-фрази, което гарантира непрекъснатост на вокалната линия и стабилност на тембъра

през цялата фраза.

Тази ария изисква висока степен на вокална зрялост и естетически контрол при условия на тиха динамика и ниска теситура.

(4) Ария „Аз съм съпруга на червеноармеец“

-Синтез между речитативност и лирико-драматично развитие

Арията е разположена в ключов драматургичен момент и съчетава речитативна изразност с постепенно разгръщаща се лирична линия. Тя маркира ясно идеологическото и психологическото утвърждаване на персонажа.

Вокално-техническите характеристики включват:

- Доминиращата роля на словесната интонация и свободното *rubato*, характерни за речитативно-арийните пасажии, при които вокалната линия следва логиката на речта и вътрешното емоционално напрежение на персонажа, а не строго фиксирана метрична схема.
- Стабилната дихателна опора осигурява непрекъснатост на звуковата линия при бързи регистрови преходи и е особено необходима в драматургично напрегнати фрази, където честата смяна на регистрови зони може да доведе до загуба на темброва плътност и интонационна стабилност.
- Повишената темброва концентрация в високия-среден регистър е необходима в кулминационни и ансамблови моменти за постигане на

акустична проходимост и яснота на вокалния изказ, без прибегване до форсиране на звука.

- Контролираното темброво напрежение, обусловено от драматичния импулс на сцената, се използва в ключови психологически и идейни моменти с цел усиляване на изразителността, без да се нарушава вокалната устойчивост и регистровото равновесие.

Тази ария представлява преходна точка между лиричния и драматичния образ на Амеи.

(5) Ария „Тази граната“

„Тази граната“ е кулминационната ария на операта и концентрира най-високите вокално-технически и драматургични изисквания към сопрановата партия.

Основните технически аспекти включват

В технически най-натоварените фрагменти на арията, свързани с възходящото движение от средния към високия регистър, вокално-техническите акценти включват:

- централна роля на *giro*-преобръщане на тона при осъществяването на предпреходните и преходните тонове, осигуряваща плавно регистрово преливане;
- прилагане на принципа *aperto ma coperto* във високия регистър, с цел

съхраняване на тембровия фокус и избягване на звуково разпиляване;

- фин баланс между плътното затваряне на гласните гънки и ефективния въздушен поток, необходим при високата динамична плътност на мелодията;
- решаващо значение на психофизическата подготовка и позиционния резерв преди високите тонове, които предотвратяват напрежение и техническо „прекъсване“ на звуковата линия;
- функционално третиране на орнаментите и аподжиатурите като драматургични средства, а не като чисто декоративни елементи.

Арията изисква системно изградена и устойчива вокална техника, при която отделните технически елементи функционират като единна контролна система.

Анализът на основните вокални изяви на Амеи показва, че в операта „Любовта на Сун Мао Линг“ вокалната техника не е вторичен елемент, а активен участник в изграждането на персонажа и драматургичното развитие. Сопрановата партия поставя нови изисквания към техническата дълбочина, тембровата пластичност и драматичната отговорност на женските гласове в съвременната китайска национална опера.

Настоящата глава предлага систематизиран вокално-технически модел, който има практическа стойност както за сценичната интерпретация на образа на Амеи, така и за педагогическата и научната работа в областта на съвременния национален оперен репертоар.

ГЛАВА IV. Сценична конструкция и актьорско представяне на образа на Амеи

Глава IV разглежда изграждането на образа на Амеи в националната опера „Любовта на Сунмаолин“ чрез сценичното пространство, визуалната конструкция и изпълнителските модели. Основният извод е, че сценичните средства функционират като активен механизъм за психологическо и драматургично моделиране на персонажа, а не като пасивен фон.

4.1. Образът на Амеи в сценичното пространство и визуалната конструкция

В подглава 4.1 се анализира ролята на сценичното пространство при изграждането на образа на Амеи, като се разграничават две основни пространствени парадигми:

- Статична сценична среда и динамично пространство. Статичната среда е свързана с лиричните епизоди и концентрира вниманието върху вътрешната самота, нежност и емоционална уязвимост на героинята („Агенго, къде си“, Ария „Приспивна песен“).
- Динамичното пространство, от своя страна, се използва в драматургично напрегнатите сцени и подчертава процеса на духовно

израстване, борбената решимост и революционната същност на Амеи („Извикай, Амеи, не тъгувай“ „Аз съм съпруга на червеноармеец“, Ария „Тази граната“).

Анализът показва, че пространството функционира като активен драматургичен фактор, който визуално подкрепя психологическата трансформация на персонажа.

4.2. Символика в сценографията и костюмно-гримьорските решения

Подглава 4.2 разглежда сценографията и костюмно-гримьорските решения като система от визуални символи, които съпътстват развитието на образа на Амеи.

Проследява се постепенната трансформация на костюма – от битов и регионално оцветен образ към по-строга, концентрирана и символично натоварена визия. Особено внимание се отделя на финалната „червена сватбена премяна“, която синтезира личната любов, трагичната загуба и революционната саможертва.

Анализът показва, че визуалният дизайн функционира като паралелен разказ, отразяващ вътрешното израстване и моралното възвисяване на героинята.

4.3. Светлинна естетика и изграждане на емоционалната атмосфера

В подглава 4.3 се анализира светлинният дизайн като ключов инструмент за изграждане на емоционалната атмосфера и символиката на спектакъла. Чрез контраста между топли и студени светлинни тонове, фокусирани светлинни кръгове и многопластови осветителни планове се подчертават различните психологически състояния на Амеи. Светлината играе активна роля в сцените на интимност, раздяла и кулминационна саможертва, като особено силно въздействие има в Ария „Тази граната“, където светлинният акцент визуализира върховния драматургичен момент и идеята за героично възвисяване.

4.4. Анализ на актьорското превъплъщение на образа на Амеи — сравнителен преглед на различните версии и обобщение на изпълнителските стилове

Подглава 4.4 представя сравнителен анализ на изпълнителските интерпретации на образа на Амеи, реализирани от Ван Циншуан и Дун Ди. Двете версии разкриват различни художествени подходи: по-експресивен, драматургично насочен стил и по-сдържана, битово-реалистична интерпретация.

Анализът показва, че различията в сценичното поведение, пластиката

и емоционалния акцент не противоречат, а разширяват художествения потенциал на персонажа.

В заключение се подчертава, че многообразието на изпълнителските стилове утвърждава образа на Амеи като комплексен и типологично значим женски революционен персонаж в съвременната китайска национална опера.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Настоящата дисертация представлява цялостно изследване на съвременната китайска национална опера, фокусирано върху вокално-драматургичния образ на главната героиня Амеи от операта „Любовта на Сун Мао Линг“. Изследването разглежда образа на Амеи в пресечната точка между музикална структура, сценична реализация и вокално-технически изисквания, като съчетава теоретичен анализ с практическа изпълнителска перспектива.

Като докторант по класическо пеене в България, в анализа на ариите и ансамбловите сцени на Амеи са системно приложени основни принципи и методи на българската и италианската вокална школа, в съчетание със спецификата на китайския език, националната интонационна логика и традиционната експресивност на китайската музикална драма. Особено внимание е отделено на ключови вокално-технически аспекти като дихателната опора, обработката на предпреходните и преходните тонове, регистровото преливане, тембровия контрол и психологическата подготовка при изпълнение на драматични кулминации.

Изследването показва, че вокалната партия на Амеи не функционира единствено като музикален елемент, а играе централна роля в изграждането на драматургичната линия и психологическата

трансформация на персонажа. Чрез последователно усложняване на вокалната фактура и нарастващи технически изисквания, композиторът изгражда звуков образ, в който вокалната техника се превръща в носител на вътрешното развитие, духовното пробуждане и саможертвената решимост на героинята.

Основните приноси на дисертацията могат да бъдат обобщени, както следва:

- Осъществен е задълбочен анализ на вокалното творчество на китайския композитор Лу Ронгю в контекста на съвременната национална опера.
- Реализиран е комплексен музикално-драматургичен и вокално-технически анализ на образа на Амеи, разглеждан чрез нейните основни арии и ансамблови сцени.
- Приложени са принципи и методи от българската и италианската вокална школа при анализа и интерпретацията на сопрановата партия в китайска национална опера.
- Предложена е изследователска рамка, която съчетава западноевропейските вокално-педагогически модели със спецификите на пеенето на китайски език.

- Формулирани са практически изпълнителски стратегии, приложими в подготовката и сценичната реализация на китайска опера, с потенциална полза за различни гласови партии.
- Изследването обединява теоретичен анализ и лична изпълнителска практика, като утвърждава модела на певеца като едновременно изпълнител и изследовател.

В заключение може да се стигне до извода, че жизнеността и съвременната актуалност на китайската национална опера зависят не само от нейните културни корени, но и от способността ѝ да бъде интерпретирана чрез съвременна вокална техника и убедителен сценичен образ. Настоящата дисертация създава стабилна теоретична и практическа основа за бъдещи изследвания и изпълнителска практика, насочени към развитието и интернационалното утвърждаване на китайската национална опера.

ПУБЛИКАЦИИ ПО ТЕМАТА НА ДИСЕРТАЦИЯТА

1. Ю Тинг, Съвременният китайски композитор Лу Ронгю — творчество и новаторски подход, Докторантски четения, НМА „Проф. Панчо Владигеров“, 2024, с. 267–276.
2. Ю Тинг, Музикалната изразност и художествените иновации в народната опера „Любовта на Сун Мао Линг“ от Лу Ронгю, Scientific Atlas, № 12, ISSN 2738-7518, 2025, с. 45–52.